

Oponentský posudek bakalářské práce

Autor: Lucie Vlčková

Název: Ironie v díle K.Havlíčka Borovského a H.Heina

Obor: Specializace v pedagogice (B ČJ-NJ)

Oponent práce: doc. PaedDr. Jaroslava Hrabáková, Csc.

Lucie Vlčková pojala svou bakalářskou práci promyšleně a zodpovědně. V úvodu vysvětluje zvolený metodický postup. Jak se podařilo naplnit vytčené cíle? První teoretická kapitola vychází ze studia odborné literatury a její zpracování svědčí o porozumění dané problematice. Stylizace má velmi dobrou úroveň a vytváří optimální předpoklady pro zvládnutí analýzy.

Následující kapitoly nejsou již tak zdařilé, výklad osobnosti a díla Karla Havlíčka Borovského je svým způsobem problematický, protože se zde nepodařilo vystihnout nejdůležitější momenty, které určovaly Havlíčkův pohled na skutečnost. Je to dáno tím, že autorka používá především studie M. Řepkové Satira Karla Havlíčka z roku 1971, která, ačkoli jde nesporně o práci cennou, je již dnes poněkud zastaralá. Prostřednictvím novější literatury by bylo možné podrobněji nejen **popsat**, ale pochopit Havlíčkovy kritické postoje, konkrétně úplně chybí zohlednění historického mezníku, kterým byl rok 1848, kdy se Havlíček významně podílel na vytváření veřejného mínění a ovlivňoval je zejména svou novinářskou činností. O jeho společenské prestiži svědčí skutečnost, že jako poslanec se účastnil sněmu v Kroměříži, kde se projednávala nová verze ústavy. V politické aktivitě pokračoval Havlíček i po rozpuštění sněmu a oktrojování navrhované ústavy. To bylo příčinou jeho pozdější deportace do Brixenu. Tato historická fakta ovlivňují rozhodujícím způsobem podobu Tyrolských elegií a zaměření satiričnosti v tomto díle. Skutečnost, že autorce práce chybí hlubší znalost historických souvislostí, vede k tomu, že analýza textu ani zdaleka nevyužívá možností, které nabízí teoretická literatura, kterou prostudovala. K podobnému zjednodušení dochází i při výkladu díla Heinricha Heina, zde se stává kamenem úrazu to, že autorka nezná podrobněji podstatu konfliktu soudobé německé společnosti s Pruskem. Uvědomuje si význam motivu Pruska, ale není schopná přesněji určit jeho charakter. Říká: „Kritika je namířena na vzhled a povahu rytířů. Jsou nazýváni **rytíři**, kterými podle mého názoru mohou být myšleni jak

prusové jako národ, tak prušští vojáci.“ (Bakalářská práce, strana 36) Rozhodujícím fenoménem pruských dějin jsou jednoznačně příslušníci Řádu německých rytířů, kteří sehráli významnou roli nejen v dějinách Pruska. Němečtí rytíři byli bojovým a vysoce organizovaným řádem, který se podílel na pokřesťanštění pohanských národů. Při této příležitosti pronikli vítězně daleko na východ, obsadili přístupy k moři a účastnili se významně na vzniku Pruska jako státu. Jejich úspěchy mohou být chápány jako přitažlivé, ale zároveň jako svým způsobem varující. O tom svědčí některé kapitoly z pozdějších dějin Německa. V této souvislosti můžeme konstatovat, že Heine svým pohledem směřoval k problémům budoucnosti Německa. Koncepce Havlíčkova díla je v tomto pohledu omezená. Havlíček je zaujat svým individuálním osudem, jeho satira pojmenovává skutečnosti známé, ale utajované.

Přestože Lucii Vlčkové některé historické souvislosti unikly a neumožnily jí úplně pochopit význam analyzovaných děl, je možno konstatovat, že i s tímto omezením v podstatě splnila zadaný úkol. Srovnáním obou textů zachycuje nejmarkantnější rozdíly a shody obou textů. Problém Heinoва pohledu na Havlíčka pochopila správně.

Celkově je možno hodnotit zpracování tématu jako odpovídající základním požadavkům na uznání bakalářské práce. Klasifikace: dobře.

V Praze, dne 2.června 2013

Jaroslava Hrabáková
oponentka